θιστᾷ αὐτὸν ἐξ ἅπαντος ἀνεπίδεκτον παντὸς εἴδους μαθήσεως καὶ ἀναγκάζει τέλος αὐτόν, ἵνα ζῇ ὡς παράσιτος, ἄχθος ἀρούρης, μέχρις οὗ ὁ θάνατος κόψῃ τὸ νῆμα τοῦ σεσηπότος αὐτοῦ βίου· ἐκ τούτων βεβαίως ὀφείλομεν, ἵνα συμπεράνωμεν, ὅτι ἡ μετρία καὶ τακτικὴ ἐργασία ἐστὶν ἡ ἀρίστη πασῶν καί, τηροῦσα τοὺς ὀπαδοὺς αὐτῆς ὑγιεῖς καὶ εὐτυχεῖς, φέρει αὐτοὺς εἰς αἴσιον τέλος.

Ἰδοὺ ὁ δεκάλογος οὗτος:

Α΄. Ζῆν ἄνευ ἐργασίας ἐστὶν ἡ χειρίστη κατάστασις.

Β΄. Ἐργάζεσθαι ἀκουσίως μέγα δεινόν, ἐργάζεσθαι μετὰ ζήλου μέγ' ἀγαθόν.

Γ΄. Ἐκλέγειν τὴν ἁρμοδιωτέραν ἐργασίαν ἐστὶν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ πρὸς τὸ εὖ ζῆν.

Δ΄. Ἡ συνεχὴς ἐργασία ἀμβλύνει, ἡ διαλείπουσα τελειοποιεῖ ἡμᾶς.

Ε΄. Ἐν οὐδενὶ τὸ ποιὸν ἀντικαθιστᾷ τὸ ποσὸν τοσοῦτον, ὅσον ἐν τῇ ἐργασίᾳ.

ΣΤ΄. Οὐκ ἔστιν ἑτέρα ἀριστοκρατία ἢ διαφορὰ ἐν τοῖς διαφόροις τρόποις τοῦ ἐργάζεσθαι ταύτῃ: Ἐργάζεσθαι καλῶς ἢ ἐργάζεσθαι κακῶς.

Ζ΄. Πολλάκις ὑλικὴ ἐργασία ποιητικωτάτη τυγχάνει οὖσα καὶ πνευματικὴ πεζωτάτη.

Η΄. Ἡ μὲν βραχεῖα ἀνάπαυσις ἐνισχύει, ἡ δὲ μακρὰ ἀποναρκώνει ἡμᾶς.

Θ΄. Ποικιλία ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἐστὶ καταλληλοτάτη, ὅπως ἐργασθῇ τις καὶ ἀναπαυθῇ συγχρόνως.

Ι΄. Ἰδανικωτέρα ἐργασία ἐστὶν ἡ ὑπὸ τοῦ μεγίστου ἐνθουσιασμοῦ ἐμπνευσθεῖσα καὶ οἱ τοῖς πλείστοις χρήσιμος οὖσα.

Ο.

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον Σύνταξιν τῶν «Νέων Ἰδεῶν».

Δύο τινὰ ἄφετε ν' ἀντιπαρατηρήσω συντόμως ἐν οἷς ἀντετάξετε εἰς τὸ ἀρθρίδιόν μου τῆς χθές.

Ἂν οἱ ἑλληνικοὶ νόμοι παρέχωσι πᾶσαν ἐλευθερίαν εἰς Ἐκκλησίαν ξένην ν' ἀποκαλῆται ἐν Ἑλλάδι «Ἑλληνικὴ Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία» παρὰ τὴν καθ' ἡμᾶς Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν, ὡσανεὶ μὴ ἦτον Εὐαγγελικὴ ἡ ἡμετέρα (ἄρα ἀντευαγγελική), δὲν ἐξετάζω. Ἄλλοις ταῦτα ἀπόκεινται· ἀλλ' ἐπιμένω θεωρῶν τοῦτο ὡς σκάνδαλον, ὡς ἐμπαιγμὸν καὶ ἀπάτην καὶ ψεῦδος πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, εἰς ὃν ὀφείλομεν τοὐλάχιστον νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι, ὅταν ἀναγινώσκῃ δημοσίαν πρόσκλησιν εἰς «Ἑλληνικὴν Εὐαγγελικὴν Ἐκκλησίαν», διαβόσκεται, ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία αὐτὴ εἶναι «Ἀγγλικανή», ἥτις δύναται μὲν νὰ ἦναι εὐαγγελική, ὡς ἡ ἡμετέρα, δὲν εἶναι ὅμως «Ἑλληνική», διότι ἑρμηνεύει τὰς Γραφὰς ἄλλως ἢ ὡς ἡ Ἑλληνική. Ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια.

Τοῦτο πρῶτον.

Τὸ δὲ δεύτερον, ἐπειδὴ σᾶς βλέπω νομίζοντα, ὅτι ἡ διδασκαλία καὶ συμπροσευχὴ ἐν τῇ λεγομένῃ «Ἑλληνικῇ Εὐαγγελικῇ Ἐκκλησίᾳ» γίνεται ἀγγλιστί, καὶ οὐχὶ ἑλληνιστί, παρακαλῶ νὰ πληροφορηθῆτε τίς ἐξ ἡμῶν κατὰ τοῦτο λανθάνεται.

Ἐν Ἀθήναις, 5 Νοεμβρίου 1881.

Ι. Ισιδωριδης Σκυλισσης.

Γνωστὸν ποιῶ ὅτι οὐδεμίαν συγγένειαν ἔχω μετὰ τοῦ ἐξ Ἡρακλείου τῆς Κρήτης καταγομένου Ἰωάννου Ψαρουδάκη πρώην Εἰρηνοδίκου Κύθνου νῦν δὲ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Χανίοις Πλημμελειοδικῶν.

Στέφανος Μ. Ψαρουδάκης
Φοιτητὴς τῆς Νομικῆς.

ΤΙΛΙΟ (Ἄνθη Φιλύρας)
Χονδρικῶς εἰς τὸ Φαρμακεμπορεῖον
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Ἀρ. **90.** Ὁδὸς Ἑρμοῦ Ἀρ. **90.**
ΤΙΛΙΟ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ
Δ. Π. ΓΟΥΔΗ.

Εἰδοποιεῖ, ὅτι ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τρίτης, 3 ὁδεύοντος Νοεμβρίου, τὸ νέον δρομολόγιόν της κανονίζεται ὡς ἑπομένως.

Ἑκάστην Τρίτην, ὥραν 7 μμ. ἀναχωρεῖ ἀτμόπλοιόν της ἐκ Πειραιῶς διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Στυλίδα, Ὠρεούς, Μιζέλαν, Ἀλμυρὸν καὶ Βῶλον ἔνθα διαμένον ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἀναχωρεῖ ἐκεῖθεν τὴν μεσημβρίαν ἑκάστης Παρασκευῆς μὲ τὴν προσέγγισιν τῶν ἄνω λιμένων φθάνων εἰς Πειραιᾶ τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακήν.

Ἑκάστην δὲ Δευτέραν, Πέμπτην καὶ Σάββατον τὴν 7 ὥραν π. μ. ἀναχωρεῖ δι' Αἴγιναν, Πόρον, Ὕδραν, Σπέτζαις, Χέλιον καὶ Ναύπλιον. Ἐπανερχόμενον ἐκεῖθεν μὲ τὴν προσέγγισιν τῶν ἄνω λιμένων ἑκάστην Δευτέραν, Τρίτην καὶ Παρασκευήν. Εἰς Ἄστρος δὲ προσεγγίζει ἑκάστην Δευτέραν κατὰ τὴν ἄνοδον καὶ ἑκάστην Τρίτην κατὰ τὴν κάθοδον, εἰς δὲ τοὺς Μύλους ἑκάστην Πέμπτην κατὰ τὴν ἄνοδον μόνον. Τὴν δὲ γραμμὴν Σύρου διακόπτομεν.

Δι' ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα δι' ὅλους τοὺς ἄνω λιμένας οἱ ἐπιθυμοῦντες εἰσιτήριον καὶ φορτωτικὰς ἢ ἐκτενεστέρας πληροφορίας ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς κείμενον κάτωθεν τοῦ Χρηματιστηρίου Πειραιῶς.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΠΙΛΩΝ ΑΝΔΡΙΚΩΝ

Χ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ Σα
Ἀθῆναι ὁδὸς Αἰόλου παρὰ τὰ δικαστήρια
(ἀπέναντι μεγάλης οἰκίας Μελᾶ)

Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ κατασκευάζονται παντὸς εἴδους πῖλοι ἀνδρικοὶ ἐκ Καστορίου τοῦ τελευταίου συστήματος ὑπὸ τεχνητῶν εἰδικῶς σπουδασάντων τὸ εἶδος τοῦτο.

Ἀκρίβεια περὶ τὴν ἐργασίαν
Στερεότης καὶ **Κομψότης.**
Ἐπὶ πᾶσι δὲ ΕΥΘΗΝΙΑ.

Ἐπισκευάζονται ἐπίσης παλαιοὶ πῖλοι, ἀνανεούμενοι καὶ γινόμενοι αὐτόχρημα καινουργεῖς.

Ἰδιαιτέρως τὸ κατάστημα κατασκευάζει πίλους ἐκ κασιμιρίου διαφόρων χρωμάτων προσιτοὺς εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ βαλάντια διὰ τὴν εὐθηνίαν των καὶ τὴν στερεότητά των.

Ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι εὑρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀγοραστῶν διάφορα εἴδη πολυτελείας, ὑποκάμισα, φανέλλαι, γραβάται, μπαστούνια, ὀμβρέλαι κτλ. κτλ.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
(ΑΝΩΝΥΜΟΣ)
—«RELIANGE»—

Κεφάλαιον Ἀγγλικῶν λιρῶν
400,000
ΕΝ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛΗ.

Ἡ Ἀγγλικὴ αὐτὴ Ἑταιρία δέχεται ἀσφαλείας ἐπὶ μετρίοις ὅροις κατὰ τῶν θαλασσίων κινδύνων ἐπὶ φορτίων δι' ἀτμοπλοίων, πλοίων καὶ πλοιαρίων. Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς Ἑταιρίας ἱκανοποιεῖται ἐνταῦθα ἀμέσως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως.

Αἱ ἀσφάλειαι ἐνεργοῦνται:
Πάτραις παρὰ τῷ κ. Δ. Ἀγγελοπούλῳ.
Κύμῃ » » » Γ. Μαρίνῳ
Πειραιεῖ » » » Κυριακῷ καὶ Σίᾳ.
Σύρῳ » » » Βασ. Παδοβᾷ.
Ζακύνθῳ » » » Γαβρ. Μακρῇ.

Ι. Ε. Μάσσων
Πράκτωρ ἐν Ἀθήναις.
Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. **71.**

=« ΠΛΑΣΤΙΓΓΕΣ »=

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΚΑΒΟΥΛΗΣ

ΑΓΓΛΙΚΑΙ

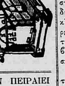

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
Παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ Σιδηροδρόμου.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΛΑΣΤΙΓΓΩΝ

Τὸ παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου κείμενον ἐργοστάσιον τοῦτο πλαστίγγων ἔλαβε ἐσχάτως διακεκριμένην θέσιν ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ τῆς ἐν Πειραιεῖ βιομηχανίας διά τε τὴν στερεότητα καὶ ἀκρίβειαν τῶν ἐν αὐτῷ κατασκευαζομένων πλαστίγγων

Ἰδιαιτέρως ζητήσατε τὴν μόνον ἐν αὐτῷ κατασκευαζομένην ἀγγλικὴν πλάστιγγα.

ΚΟΙΝΑΙ

PIRÉE
près de la gare du Chemin de fer.

CONSTATIN KAKAVOULIS

=« **ΠΛΑΣΤΙΓΓΕΣ** »=

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΟΥΓΓΡΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἡ ἐπίσημος κλήρωσις θὰ λάβῃ χώραν τὴν **5 10βρίου 1881**

Τὸ Λαχεῖον τοῦτο ἐξεδόθη διατάγματι καὶ προστασίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας καὶ Βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας, καὶ ἐπομένως ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ 1ος ἀρ. θὰ κερδίσει φιορ.	70,000	Οἱ 8 ἀκόλουθοι ἕκας. φιορ.	2,500
Ὁ 2ος ἀρ. θὰ κερδίσει »	25,000	Οἱ 5 ἀκόλουθοι » »	1,000
Οἱ 2 ἀκόλουθοι ἕκαστας »	12,500	Οἱ 30 ἀκόλουθοι » »	500
Οἱ 2 ἀκόλουθοι ἕκαστος »	5,000	Οἱ 100 ἀκόλουθοι » »	100

Τὸ ὅλον **3349** ἀριθμοὶ θὰ κερδίζωσι

Ἕκαστον πρωτότυπον γραμμάτιον στοιχίζει φρ. ΕΠΤΑ καὶ φέρει τὴν ὑπογραφὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Πέντε γραμμάτια στοιχίζουν μόνον **30** φράγκα·
20 γραμμάτια στοιχίζουν **100** φράγκα.

Ὁ ἀγοραστὴς **20** γραμματίων λαμβάνει δωρεὰν μίαν ὁμολογίαν ἑκατὸν φράγκων τῆς σπουδαιοτάτης Ἑταιρίας **L'ASSURANCE FINANDIE** τῶν Παρισίων.

Ἕκαστος ἀγοραστὴς θέλει λάβει ἀμέσως μετὰ τὴν κλήρωσιν τὸν ἐπίσημον κατάλογον τῆς κληρώσεως, ἐν περιπτώσει δὲ κέρδους θέλει ἰδοποιηθεῖ δι' ἐπιστολῆς ἢ διὰ τηλεγράφου.

Ἐμβάσατε τὸ ἰσότητον (διὰ συστημένης ἐπιστολῆς) εἰς χάρτινα τραπεζικά, εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπ' Εὐρώπης, εἰς χρυσὸν ἢ καὶ εἰς γραμματόσημα διὰ τὰ μικρὰ ποσὰ τὴν **Atministration du MONITEUR DE LA CHANCE UNIVERSELLE, VIENNE** (Autviche).

Ἐγγυώμεθα τὴν χρησιμότητα μόνων τῶν γραμματίων τῶν φερόντων τὴν σφραγίδα μας.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ διαχείρησις τοῦ «Μυνήτορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης» ἐπιθυμοῦσα πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ καταστήσῃ καὶ κατὰ τὴν ἀτυχεστέραν περίπτωσιν, ἀδύνατον τὴν ἀπώλειαν τῶν διὰ τὴν ἀγορὰν γραμματίων πληρωθέντων χρημάτων ἀπεφάσισε νὰ προσφέρῃ δωρεάν, εἰς πάντα ἀνεξαιρέτως ὅσαις εἰς τὸ διάστημα τοῦ τρέχοντος ἔτους ἤθελεν ἀγοράσει γραμμάτια ἑνὸς ἢ διαφόρων Λαχείων (φέροντα τὴν σφραγίδα της) ἀξίας ἐν συνόλῳ ἑκατὸν διακοσίων ἢ τριακοσίων φράγκων, μίαν, δύο ἢ τρεῖς ὁμολογίας 100 φράγκων τῆς σπουδαιοτάτης Ἑταιρίας **L' ASSURANCE FINANCIERE** τῶν Παρισίων. Ἡ πληρωμὴ τῶν Ὁμολογιῶν τούτων εἶναι ἐγγυημένη μὲ ὑποθήκην Γαλλικῆς προσόδου (Rente) καὶ ἐπομένως ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ Ἔθνους, εἰσὶν δὲ πληρωτέαι ἀνυπερθέτως ἑκάστη μὲ φράγκα **100** δυνάμει τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτησίων κληρώσεων ἢ προεξοφλήσεων. Τοιουτοτρόπως καὶ οἱ μὴ εὐνοηθέντες ὑπὸ τῆς τύχης πελάται τοῦ «Μυνήτορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης» δὲν χάνουσι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὰ πρὸς ἀγορὰν γραμματίων πληρωθέντα χρήματα, καθότι ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ἑνὸς ἔτους, κτλ. καὶ τὸ ἀργότερον ἐντὸς 45 ἐτῶν (δυνάμει τῶν προεξοφλήσεων) θὰ λάβουν ἀνυπερθέτως τὰ χρήματά των.

Ἐκτὸς τούτου ἡ Διαχείρησις τοῦ «Μυνήτορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης» ἀπεφάσισεν ὅπως κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος **1882 ἐκτελέσῃ ἰδιαιτέρως δύο** κληρώσεις τὴν **1ην Ἀπριλίου** καὶ τὴν **1ην Ὀκτωβρίου**, εἰς τὰς ὁποίας ἐνοεῖται ὅτι θὰ λάβωσι μέρος **μόνον αἱ δωρεὰν παρ' αὐτῆς δοθεῖσαι** ὁμολογίαι τῆς ἑταιρίας **L'ASSURANCE FINANCIÈRE** τῶν Παρισίων, ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ὁποίων **1 τοῖς 0/0 θὰ τραβηχθοῦν εἰς ἑκάστην κλήρωσιν** δηλαδὴ ἐὰν τὴν 31 Μαρτίου τὸ σύνολον τῶν δωρηθεισῶν ὁμολογιῶν ἀνέρχεται π. χ. **1966** ὁμολογίας, εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς πρώτης Ἀπριλίου θὰ κληρωθοῦν **20** ὁμολογίαι ἐπίσης ἐὰν τὴν 30ην Σεπτεμβρίου 1882 τὸ σύνολον τῶν παρ' ἡμῶν παραχωρηθεισῶν ὁμολογιῶν ἀνέρχεται λ. χ. εἰς 2235 εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς πρώτης Ὀκτωβρίου θὰ κληρωθοῦν **22** ὁμολογίαι. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι ἐκ τῶν πελατῶν μας **τοὐλάχιστον εἰς τοῖς 100** κατ' ἔτος θὰ λάβῃ ἀνυπερθέτως τὰ δι' ἀγορὰν γραμματίων χρήματά του καὶ τοῦτο ἀδιακρίτως εἴτε κερδίζει εἴτε ὄχι εἰς τὸ Λαχεῖον.

Κατὰ τὴν τελευταίαν τακτικὴν κλήρωσιν τῆς 10 Αὐγούστου 4 ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πελατῶν μας ηὐνοήθησαν ὑπὸ τῆς τύχης. Τούτων δύο μόνον εὐηρεστήθησαν νὰ μᾶς ἐπιτρέψουν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματά των. Ὁ Κύριος Γεωρ. Περσάκης διευθυντὴς τοῦ Τηλεγραφείου εἰς Πύργον καὶ ὁ Κύριος Χρ. Α. Ριγόπουλος εἰς Πάτρας.

12—20

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία..........	Δραχ. ν. 12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις.........	» » 16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ...........	Λ. Τουρ. 1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ......	Φράγκα 25

ΕΤΟΣ Δ΄.—Ἀριθμὸς 1079

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 7 Νοεμβρίου 1881 — ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 17 Νοεμβρίου.—Διάγγελμα τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ πρὸς τὴν γερμανικὴν βουλὴν διακηρύττει ὅτι οὐδέποτε πρὸ δέκα ἤδη ἐτῶν ἡ ἐξωτερικὴ κατάστασις ὑπῆρξε τόσον εἰρηνική· συνιστᾷ τὴν οἰκονομίαν καὶ προσθέτει ὅτι ἡ ὁμοφωνία τῶν τριῶν αὐτοκρατόρων εἶναι ἐγγύησις ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ ὅτι αἱ σχέσεις μεθ' ὅλων τῶν δυνάμεων εἶναι ὑπέρ ποτε φιλικαί.

ΔΟΥΒΛΙΝΟΝ, αὐθημερόν.—Γενομένης ἐκπυρσοκροτήσεως εἰς τὸ ἀτμόπλοιον «Severer» ἐφονεύθησαν ἐννέα ἄτομα καὶ 46 ἐπληγώθησαν.

Havas.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18 Νοεμβρίου.—Αἱ ἐργασίαι τοῦ Γερμανικοῦ κοινοβουλίου ἤρξαντο χθές. Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἀνέγνωσε λόγον δι' οὗ εἶπεν, ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη ἡ εἰρήνη ἦτο ἀσφαλεστέρα. Ἐπεβεβαίωσεν ὡσαύτως τὴν ὕπαρξιν στενῆς φιλίας μεταξὺ τῶν τριῶν αὐτοκρατόρων τῆς Γερμανίας τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ρωσσίας.

Ἡ Ἰταλικὴ βουλὴ συνῆλθε.

Reuter

Η ΦΗΜΙΣΘΕΙΣΑ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΒΙΣΜΑΡΚ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ.

«Ἠθέλομεν ἐκπλαγῆ, ἐὰν τὴν κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἧτταν τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως δὲν ἠκολούθει ἀμέσως ἡ φήμη περὶ τῆς μελετωμένης τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ παραιτήσεως. Ἐπί τινα χρόνον ὁ καγκελλάριος ἐφύλαττε τὸ προσφιλὲς αὐτῷ ὅπλον τῆς παραιτήσεως ἐν τῇ θήκῃ αὐτοῦ, καὶ νῦν εἶναι ἡ τρίτη φορὰ ἐντὸς δύο ἐτῶν, καθ' ἣν ἔδειξε διάθεσίν τινα νὰ μεταχειρισθῇ αὐτό. Ὁμολογητέον δέ, ὅτι ἡ παροῦσα εἶναι ἡ κρισιμωτάτη πασῶν περίστασις. Πρὸ δύο ἐτῶν ἔδωκαν αὐτῷ τὴν ἀφορμὴν οἱ διπλωμάται, καὶ μία λέξις ἀπὸ μέρους τοῦ αὐτοκράτορος εὐκόλως ἠδύνατο τὰ πάντα νὰ ἐξομαλύνῃ. Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1880 ἀφορμὴ τῆς δυσαρεσκείας ἦτο ἡ διαγωγὴ τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ συμβουλίου ἐν τῷ ζητήματι ἐπουσιώδους τινὸς φόρου. Τάχιστα ὁ πρίγκηψ ἐκέρδισε τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, καθ' ὅσον οὔτε ὁ αὐτοκράτωρ, οὔτε ἡ χώρα ἠδύνατο ν' ἀποδεχθῶσι τὴν παραίτησιν αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὸ παρὸν αὐτοῦ παράπονον εἶναι κατὰ πολὺ σπουδαιότερον πάντων τῶν ἄλλων, καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ τῆς Εὐρώπης χώρᾳ ἤθελε θεωρηθῇ ὡς ἀφόρητον ὑφ' οἱουδήποτε πολιτικοῦ ἀνδρός. Αἱ τελευταῖαι ἐκλογαὶ ἀπέδειξαν τὴν μεγάλην τοῦ πρίγκηπος ἧτταν καὶ ᾄδεται, ὅτι λέγει νῦν οὗτος μετὰ προφανοῦς εἰλικρινείας, ὅτι ἐβαρύνθη πλέον τὸν δημόσιον βίον, ὅτι θέλει ἐπικαλεσθῇ τὸ προνόμιον τῆς ἡλικίας καὶ εἰσέλθει εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον. Ὑπαγορευθέν τι ἄρθρον ἐν τῷ ἡμιεπισήμῳ «Ἑσπερινῷ Ταχυδρόμῳ» περιέγραψε τὸ ζήτημα μετὰ τῆς ζωηρότητος ἐκείνης, ἣν ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ εἶναι εἰθισμένοι νὰ μεταχειρίζωνται. «Ὁ καγκελλάριος, λέγει ἡ ἐφημερὶς αὕτη, ἐβαρύνθη νὰ γίνηται πλέον τὸ ἀντικείμενον τῶν συκοφαντιῶν, τῆς κακεντρεχείας καὶ τῶν κατηγοριῶν ἀπὸ μέρους πληθυσμοῦ ἐκ τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἑκατομμυρίων. Ὁ γερμανικὸς τύπος ἐπιδαψιλεύει εἰς τὸν μόνον ἐπιτυχῆ πολιτικόν, ὃν ἡ Γερμανία παρήγαγεν ἐπὶ αἰῶνας, συκοφαντίας καὶ προκαλεῖ περὶ αὐτοῦ ὑπονοίας ποταπωτάτας». Οὔτε δὲ ἡ κατ' αὐτοῦ ἀντιπολίτευσις περιορίζεται μόνον εἰς λόγους. Αἱ ἐκλογαὶ ἀπέβησαν ὑπὲρ τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ οὕτως, ὥστε ἀπεστερήθη τοὐλάχιστον τῆς συμπαγοῦς καὶ πειθηνίου ἐκείνης πλειονοψηφίας, ἣν ἀπεξεδέχετο.

Ὁ πειρασμὸς τῶν δυσπίστων ἀκουόντων τὴν ἀπειλὴν ταύτην ἔσται ν' ἀναφωνήσωσι: «Γινώσκομεν τὸν ἀπειλοῦντα». Καὶ ἄλλοτε ἠκούσαμεν φωνὰς περὶ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ λύκου. Ὁ Triers μετεχειρίσθη τὸ στρατήγημα τοῦτο ἐπανειλημμένως· καὶ ὁ πρίγκηψ, ὡς εἴπομεν ἤδη, ἐποιήσατο αὐτοῦ χρῆσιν τοὐλάχιστον δὶς ἐντὸς δύο ἐτῶν. Οὗτος εἶναι ὁ τρόπος δι' οὗ ἀναμιμνήσκει εἰς τὴν χώραν θεωρῶν ἑαυτὸν ἀπαραίτητον πολιτικὸν ἡγέτην ὅτι ὅσον ὀλίγον καὶ ἂν ἀγαπᾷ αὐτὸν ἡ χώρα, οὐδένα ἄλλον ἔχει πρόχειρον ἐφ' οὗ νὰ στηριχθῇ εἰμὴ ἄγνωστόν τινα σωτῆρα. Ἄλλως ἐνδέχεται ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ, ὅστις ἐταλαιπωρήθη πλέον ἢ οἱ πλεῖστοι τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη, πράγματι νὰ σκέπτηται ν' ἀποχωρήσῃ ἐκ τοῦ δημοσίου βίου. Ἄγει ἤδη ἡλικίαν ἑξήκοντα ἓξ ἐτῶν εἰργάσθη οὕτω συντόνως κατὰ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ σταδιοδρομίαν ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ σιδηρᾶ αὐτοῦ κρᾶσις ᾐσθάνθη τὰ ἐκ τῶν πολλῶν μόχθων ἀποτελέσματα· ἡ ὑγεία αὐτοῦ πολὺ ἀπέχει τοῦ νὰ ἦναι ἐν εὐαρέστῳ καταστάσει. Καὶ ὅμως ἡ ποινὴ ἡ ἐπιβεβλημένη εἰς ἄνδρας κεκτημένους τὸ μεγαλεῖον τοῦ Βίσμαρκ εἶναι, ὅτι δὲν εἶναι οὗτοι ἐλεύθεροι νὰ εἰσέρχωνται κατὰ βούλησιν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον. Ὅ,τι ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κοινοὺς τῶν ἀνθρώπων, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς γίγαντας. Ἀπὸ τοῦ 1862 ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἐκυβέρνησε τὴν πατρίδα αὐτοῦ, εἴτε διὰ καλὴν εἴτε διὰ κακὴν αὐτῆς τύχην ὅσον οὐδεὶς κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἐξαιρουμένου τοῦ Ναπολέοντος. Τὰ κατορθώματα αὐτοῦ κατέστησαν παροιμιώδη καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην· καὶ ὁ ἀνὴρ ὅστις ἐντὸς ὀκτὼ ἐτῶν ἀνύψωσε τὴν Πρωσσίαν ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς ὡς δευτερεύοντος βασιλείου εἰς τὴν ἡγεμονίαν ἡνωμένης Γερμανίας θέλει ζήσει ἐν τῇ ἱστορίᾳ παρὰ τὴν πλευρὰν τῶν μεγίστων μοναρχῶν καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτραπῇ εἰς ἄνδρα τοιοῦτον ν' ἀποχωρήσῃ τοῦ δημοσίου βίου ἐφ' ὅσον πνοὴ ζωῆς ὑπάρχει ἐν αὐτῷ; Οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ γινώσκων τὰς κινήσεις τῆς πολυπλόκου καὶ λεπτοτάτης ἐκείνης μηχανῆς, ἣν ἐκεῖνος ἐδημιούργησεν. Ἐν μὲν τῷ ἐσωτερικῷ οὐδεὶς ἄλλος ὑπάρχει γινώσκων κατὰ βάθος τὸν αὐτοκράτορα, ὁ κατανοῶν τὴν ὑπερτάτην ἀνάγκην τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας πραγμάτων καὶ ὁ δυνάμενος ἀσφαλῶς ν' ἀποφύγῃ τὰς ἐκ τοῦ θρησκευτικοῦ ζητήματος προκυπτούσας δυσχερείας, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν σκόπελον, καθ' οὗ ἡ γερμανικὴ ἑνότης διατρέχει τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ κατασυντριβῇ. Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ τίς ὁ δυνάμενος ν' ἀναλάβῃ μετὰ ποιᾶς τινος πιθανότητος ἐπιτυχίας τὸν περιπλεγμένον μίτον τῆς διπλωματίας αὐτοῦ.

Ἐφ' ὅσον ὁλόκληρος ἡ εὐρωπαϊκὴ ἤπειρος διατελεῖ ἔνοπλος, ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου εἶναι διὰ τὴν Γερμανίαν νὰ διατηρήσῃ καὶ κρατύνῃ τὰς συμμαχίας αὐτῆς· καὶ οὐδεὶς γερμανὸς πολιτικὸς εἰμὴ ὁ Βίσμαρκ κέκτηται τὴν γνῶσιν, τὴν δεξιότητα, καὶ τὴν δύναμιν τοῦ νὰ διατηρῇ τὴν μὲν Αὐστρίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν προσκεκολλημένην εἰς τὴν Γερμανίαν, τὴν δὲ Ρωσσίαν ἥσυχον, καὶ νὰ ἐπωφελῆται ἐξ οἱουδήποτε λάθους ἀπὸ μέρους τῆς Γαλλίας. Ἐνδέχεται τὸ τοιοῦτον νὰ ἦναι δυστύχημα διὰ τὴν Γερμανίαν, ἀλλ' οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι εἶναι γεγονός.

Κατὰ συνέπειαν μεγάλως θέλομεν ἐκπλαγῆ, ἐὰν ὁ Βίσμαρκ, ἀφοῦ ἀρυσθῇ τὴν ἐκ τῆς ἀπειλῆς αὐτοῦ ὠφέλειαν, προβῇ περαιτέρω. Οὐκ ὀλίγας θέλει ἔχει νὰ ὑπερνικήσῃ δυσκολίας· ἀλλ' ἐκ τούτων οὐδόλως ὀφείλει νὰ πτοηθῇ, ἅτε δὴ τόσας ἄλλας μέχρι τοῦδε ὑπερνικήσας. Ὁ κίνδυνος εἶναι, μὴ ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς αὐτοῦ ἔχθρας πρὸς τὸ φιλελεύθερον κόμμα, ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἀποστέρξῃ πάντα συμβιβασμὸν καὶ πᾶσαν παραχώρησιν, καὶ προβῇ εἰς τὴν τραχεῖαν καὶ συνοπτικὴν μέθοδον τῆς διαλύσεως, συνέπεια τῆς ὁποίας ἔσται ἀγὼν πεισματώδης πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς. Ἐὰν ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν ταύτην, ἐνδεχόμενον εἶναι ἡ Γερμανία νὰ ἐκτεθῇ εἰς σοβαροὺς κινδύνους καὶ νὰ περιπέσῃ εἴτε εἰς ἀπροκάλυπτον σύστημα ἀπολυτισμοῦ, εἴτε εἰς τὸ ἔλεος προσκαίρων καὶ ἰδιοτελῶν συμμαχιῶν μεταξὺ ἀσυμβιβάστων πολιτικῶν κομμάτων». (Ἐκ τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου).

54=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=54

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη
Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΦΑΝΤΙΝΑ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ — ΔΙΚΗ ΓΙΑΣΤΟΥΡΑ

Οὕτω διήγαγε τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἡμέρας, ἔσω μὲν θύελλα, ἔξω δὲ γαλήνη ἄκρα. Ἄλλα μέτρα δὲν ἔλαβεν, εἰμὴ τὰ «συντηρητικὰ» ὡς εἰπεῖν. Ὅλα εἰς τὸν νοῦν του ἦσαν ἔτι συγκεχυμένα καὶ συνεκρούοντο. Ἐπορεύθη κατὰ τὸ σύνηθες παρὰ τὴν κλίνην τῆς Φαντίνης καὶ παρέτεινε τὴν ἐπίσκεψιν, ὡς εἰ τὸν ὑπηγόρευσε μυστική τις φωνὴ οὕτω νὰ πράξῃ, καλῶς δὲ νὰ τὴν συστήσῃ καὶ εἰς τὰς καλογραίας, ἐπειδὴ ἦτον ἐνδεχόμενον ν' ἀναχωρήσῃ. Ἠσθάνθη ἀμυδρῶς ὅτι ἔδει ἴσως ν' ἀπέλθῃ εἰς Ἄρρασον Καίτοι δὲν ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς τὴν ἀποδημίαν ταύτην, ἔλεγεν ὅμως κατὰ νοῦν ὅτι, ὡς ἦτο διόλου ἀνυπόπτευτος, δὲν ἔβλαπτεν ἂν ἐγίνετο μάρτυς ἁπλοῦς τῶν ὅσα ἔμελλον νὰ διατρέξωσι, καὶ παρήγγειλε λοιπὸν τὸ ἁμάξιον μόνον ἵνα εὑρίσκεται ἕτοιμος εἰς πᾶν ἐνδεχόμενον.

Ἐδείπνησεν ὄρεξιν ἀρκετὴν ἔχων. Ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὸν κοιτῶνα του, ἐκάθησε καὶ ἐσκέφθη. Ἐνέβλεψεν εἰς τὴν θέσιν του, θέσιν μοναδικὴν τόσον ὥστε, καὶ αὐτὸς ἀγνοῶν διατί, ἠγέρθη ἀπὸ τῆς καθέδρας καὶ ἐκλείδωσεν ἔνδοθεν τὴν θύραν του, ὑπὸ ἀρρήτου κατεχόμενος ἀνησυχίας ψυχῆς. Ἐφοβεῖτο μή τι εἰσέλθῃ. Προεφυλάττετο κατὰ παντὸς ἐνδεχομένου. Μετ' ὀλίγον καὶ ἔσβεσε τὸ φῶς. Τὸ φῶς τὸν ἠνώχλει· τὸν ἐφαίνετο ὡς ὅτι ἠδύνατό τις νὰ τὸν ἴδῃ. Τίς; φεῦ! ἐκεῖνος ὃν ἤθελε νὰ βάλῃ ἔξω τῆς θύρας του, αὐτὸς οὗτος εἰσῆλθε· ἐκεῖνος ὃν ἤθελε νὰ τυφλώσῃ, αὐτὸς οὗτος τὸν ἔβλεπε. Ἡ ἰδία αὐτοῦ συνείδησις.

Ἡ συνείδησις, τουτέστιν ὁ Θεός.

Ἀλλ' ὅμως, κατὰ τὰς πρώτας στιγμάς, ἐνόμιζεν ὅτι ὑπῆρχεν ἀσφαλὴς εἰς ἐκείνην τὴν μοναξίαν του. Ἀφοῦ ἐκλείδωσε, τὸν ἐφάνη ὅτι κατέστη ἀπόρθητος· ἀφοῦ ἔσβεσε τὸν λύχνον, τὸν ἐφάνη ὅτι κατέστη ἀόρατος. Τότε δὲ ἔγινε κύριος ἑαυτοῦ· ἐπέθεσε τοὺς δύο του ἀγκῶνας ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἐστήριξεν ἐπὶ τῶν χειρῶν τὴν κεφαλήν, καὶ ἤρξατο εἰς τὸ σκότος ἐκεῖνο νὰ σκέπτεται.

— Ποῦ εἶμαι; Μήπως ὀνειρεύομαι; Τί μὲ εἶπαν; Ἀληθῶς ἆρά γε εἶδα τὸν Ἰαβέρην ἐκεῖνον καὶ μὲ ὡμίλησε καθὼς μὲ ὡμίλησε; Ποῖος νὰ ἦναι αὐτὸς ὁ λεγόμενος Γιαστούρας; Ἔχει καμμίαν ὁμοιότητα μὲ ἐμέ; Εἶνε τοῦτο δυνατόν; Ὅταν συλλογισθῶ πῶς χθὲς ἤμουν τόσω ἥσυχος, καὶ τόσω ἀπεῖχα τοῦ ν' ἀνησυχῶ δι' ὁτιδήποτε! Χθές, ὡσὰν αὐτὴν τὴν ὥραν, πῶς ἤμουν; τί ἔκαμνα; Τί θὰ προκύψῃ ἀπ' αὐτὴν τὴν περίπτωσιν; Τί ποιητέον;

Ἠσθάνετο ἐντὸς τοῦ ἐγκεφάλου πάσας ταύτας τὰς ἰδέας διερχομένας ὡς ἀλλεπάλληλα κύματα, καί, ὅπως τὰς στήσῃ, συνέσφιγγε τὸ μέτωπόν του μεταξὺ τῶν δύο χειρῶν. Δὲν ἠδύνατο νὰ τὰς συνάψῃ εἰς ἓν συμπέρασμα. Τὸ μόνον αὐτῶν ἐξαγόμενον ἦτον στενοχωρία ψυχῆς.

Ἔκαιεν ἡ κεφαλή του. Ἦλθεν εἰς τὸ παράθυρον καὶ τὸ ἤνοιξεν ὅλον. Εἰς τὸν οὐρανόν, ἄστρα δὲν ἐφαίνοντο. Ἐπέστρεψε καὶ ἐκάθησε παρὰ τὴν τράπεζαν. Οὕτω διῆλθεν ἡ πρώτη ὥρα.

Ἀλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἤρξατο νὰ διακρίνῃ ἐν τῇ μελέτῃ του, καίτοι ἀμυδρῶς, ὄχι μὲν τὸ σύνολον τῆς θέσεώς του, ἀλλὰ μέρη τινὰ αὐτῆς. Καὶ πρῶτον εἶδεν ὅτι, ὅσον μοναδικὴ καὶ ὅσον κρίσιμος ἂν ὑπῆρχεν αὐτὴ ἡ θέσις, ἦτο κύριος αὐτῆς. Ἀλλ' ἀκριβῶς τοῦτο ἐπηύξησε τὴν κατάπληξίν του.

Ἐξαιρουμένου τοῦ θρησκευτικοῦ σκοποῦ τῶν ἔργων του, πᾶν ὅ,τι εἶχε πράξει μέχρι σήμερον ἦτον ἁπλῶς λάκκος, ὃν ἔσκαπτεν ἵνα παραχώσῃ ἐντὸς αὐτοῦ τὸ ἀληθές του ὄνομα. Ὁ μόνος μυστικὸς τρόμος του, ὁσάκις συνέβαινε τὴν νύκτα νὰ ἔχῃ ἀϋπνίαν, ἦτο μὴ ἀκούσῃ ποτὲ προφερόμενον τὸ ὄνομα τοῦτο. Ἔλεγε δὲ ὅτι τοῦτο θὰ ἦτο πρὸς αὐτὸν τὸ τέλος ὅλων· ὅτι, καθ' ἣν ἡμέραν θὰ ἀνεφαίνετο αὐτὸ τὸ ὄνομα, θὰ ἀπεκτείνετο ἡ νέα ζωή του περὶ αὐτόν, καί, τίς οἶδεν; ἴσως καὶ ἡ νέα ψυχή του ἐντὸς αὐτοῦ. Καὶ ἁπλῶς δὲ φανταζόμενος τοῦτο ὡς δυνατόν, ἔφριττε. Βεβαίως, ἐάν τις τὸν ἔλεγε κατ' ἐκείνας τὰς στιγμάς, ὅτι ἔμελλε νὰ ἔλθῃ ὥρα, καὶ νὰ ἠχήσῃ αὐτὸ τὸ ὄνομα εἰς τὰς ἀκοάς του· ὅτι ἔμελλε νὰ ἔλθῃ ὥρα, καὶ νὰ προκύψῃ αἰφνιδίως ἀπὸ τῆς νυκτὸς καὶ νὰ ὀρθωθῇ ἐνώπιόν του τὸ μυσαρὸν τοῦτο ὄνομα, Γιάννης Ἀγιάννης, καὶ ὅτι ὅμως αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἀντὶ νὰ τὸν φανερώσῃ, προφερόμενον, ἔμελλε νὰ τὸν σκεπάσῃ μάλιστα· ἐάν τις τὸν ἔλεγεν, ὅτι ἐκ τῆς ἀντιπαραθέσεώς του πρὸς τὸ φάντασμα τοῦ Γιάννη Ἀγιάννη, ἔμελλεν ὁ κύριος Μαγδαληνὴς νὰ θεωρηθῇ μᾶλλον ἢ ἄλλοτέ ποτε ἀξιότιμος καὶ ἀξιοσέβαστος, — θὰ ἀνέστελλε τοὺς ὤμους καὶ θὰ ἐθεώρει τοὺς λόγους τούτους ὡς ληρήματα. Καὶ ὅμως τοῦτο συνέβη· τὸ ἀδύνατον ἔγινε δυνατόν· ὁ Θεὸς νὰ κατασταθῶσι τὰ ἀπεγνωσμένα ὄνειρα ταῦτα πραγματικαὶ ἀλήθειαι.

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον, διέκρινε σαφέστερον τὴν θέσιν του· εἶδεν ὅτι εὑρίσκετο εἰς τὰ χείλη ἀβύσσου. Ἐντὸς τῆς σκιᾶς, διέκρινεν ἕνα ἄνθρωπον ἄγνωστον, ξένον, ὃν ἔλαβεν ἡ τύχη ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἤθελε νὰ τὸν κρημνίσῃ ἀντ' αὐτοῦ. Ὅπως κλεισθῇ τὸ βάραθρον ἐκεῖνο, ἔδει νὰ πέσῃ τις εἰς αὐτό· αὐτὸς ἢ ὁ ἄλλος. Ἀπέκειτο εἰς αὐτὸν ν' ἀφήσῃ τὸν ἄλλον νὰ πέσῃ.

Ἥναψε τὸν λύχνον του. — Τί φόβον ἔχω; εἶπε· διατί κάθημαι καὶ τοιουτοτρόπως βασανίζω τὸ νοῦν; Ἰδοὺ ὅτι ἐγὼ σώζομαι. Μία μόνη θύρα ἔμενεν μεσόκλειστη, ἀπὸ ὅπου ἠμποροῦσε νὰ εἰσβάλῃ ἔξαφνα τὸ παρελθόν μου εἰς τὴν ζωήν μου τὴν σημερινήν, καὶ ἰδοὺ ὅτι αὐτὴ ἡ θύρα ἐκτίσθη, ἐκλείσθη διὰ παντός. Ὁ Ἰαβέρης, τὸ κυνηγετικὸν αὐτὸ σκυλί, ὅστις ἐφάνη νὰ μὲ ὀσφράνθηκε, ὅστις πραγματικῶς μὲ ὠσφράνθηκε, ἰδοὺ ὅτι ἔχασε τὰ ἴχνη μου· ἔστρεψεν ἀλλοῦ ὅλην του τὴν προσοχήν. Ἀνεπαύθηκαν αἱ ὑποψίαι του, ἔχει εἰς τὸ χέρι τὸν Γιάννη Ἀγιάννη του, μὲ παραιτεῖ εἰς τὴν ἡσυχίαν μου. Ἴσως μάλιστα καὶ ἀναχωρήσῃ ἀπ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν πόλιν! Καὶ αὐτὰ ὅλα, χωρὶς ἐγὼ νὰ συνεργήσω τελείως! ἡ θεία Πρόνοια ἠθέ-

ΤΑ ΕΝ ΡΩΜΥΛΙΑ.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Φιλιππουπόλει»:

Ἀπό τινων ἡμερῶν τὸ ἡμέτερον κοινοβούλιον παριστᾷ θέαμα λυπηρὸν καὶ ὅλως ἀνάξιον τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ. Οἱ κύριοι ἀντιπρόσωποι μόλις συναντήσαντες ἀλλήλους ἐπελάθοντο τῆς ἐντολῆς ἣν ἐνεπιστεύσατο αὐτοῖς ἡ χώρα καὶ ἀντὶ συνερχόμενοι νὰ συσκέπτωνται πῶς νὰ προικίσωσι τὸν τόπον διὰ καταλλήλου νομοθεσίας πῶς νὰ καλλιεργήσωσι καὶ ἀναπτύξωσι τὸ δένδρον τῆς ἡμετέρας αὐτονομίας, παραδίδονται μετ' ἀκατασχέτου ὁρμῆς εἰς ἀηδεῖς προσωπικὰς διαμάχας ἐλαυνόμενοι ὑπὸ ἀγρίων παθῶν καὶ ὑπὸ ἰδιοτελῶν συμφερόντων. Οὕτως αἱ προσβλητικαὶ ἐκφράσεις, αἱ κακολογίαι, αἱ ὕβρεις εἰσὶ τὰ συστατικὰ τῆς εὐγλωττίας τῶν ἡμετέρων ῥητόρων, κατήντησε δὲ ἐν τῇ βουλῇ ὡς ἡ κ ι σ τ α κ ο ι ν ο β ο υ λ ε υ τ ι κ ὸ ν τὸ μὴ ὑβρίζειν καὶ τὸ μὴ λοιδορεῖν.

Ἐντὸς τῆς βαβυλωνίας ταύτης τῶν διαπληκτισμῶν, συντηρητικοὶ καὶ φιλελεύθεροι ἀπώλεσαν τὸ διακριτικὸν αὐτῶν γνώρισμα. Δὲν ὑπάρχουσι πλέον δύω κόμματα ὡς ἐν ἀρχῇ ἐπιστεύθη, ἀλλ' ὑπάρχουσι τοσαῦτα ὅσαι καὶ ἰδιοτέλειαι καὶ συμφέροντα ἀτομικά.

Σύγχυσις ἐπικρατεῖ καθ' ὅλην τὴν γραμμήν. Ὅλοι προσβάλλουσιν ὅλους, ὅλοι κατηγοροῦσιν ὅλων ὡς ἀνικάνων, ὡς ἀμαθῶν, ὡς καταχραστῶν καὶ προσφέρουσι πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ εἴπῃ ἡ γλῶσσα ἀκρατήτου ἐμπαθείας. Ἴσως ὅλοι εἰσὶν ἄξιοι τῆς τύχης των. Ἀλλ' ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία εἶναι τοιαύτης τύχης ἀνταξία;

Ἐὰν ὁ πατριωτισμὸς δὲν ἀφυπνήσῃ τοὺς κυρίους ἀντιπροσώπους, ἐὰν οὗτοι δὲν συναισθανθῶσι τὸ ἑαυτῶν καθῆκον πρὸς τὴν χώραν, ἐὰν ἡ ἀνώμαλος αὕτη κατάστασις ἐξακολουθήσῃ παρατεινομένη, οὐδὲν ἄλλο, καθ' ὑμᾶς, ἀπομένει, μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς διαρκοῦς ἐπιτροπῆς, εἰμὴ ἡ δ ι ά λ υ σ ι ς τ ῆ ς Β ο υ λ ῆ ς. Τὸ μέτρον τοῦτο, ὅσον αὐστηρὸν καὶ ἂν κριθῇ εἶναι ἡ πατριωτικωτέρα πρᾶξις ἡ ἐπιβαλλομένη τῷ γενικῷ Διοικητῇ ὑπὸ τῆς σκληρᾶς ἀνάγκης τῶν περιστάσεων, εἶναι ἡ εὐεργετικωτέρα ἐκδούλευσις ἣν ἡ Α. Ἐξοχότης, θὰ παρεῖχεν εἰς τὴν χώραν, ἥτις ἕνεκα τῆς διαγωγῆς τοιούτων ἀντιπροσώπων κινδυνεύει νὰ φανῇ ἀναξία τῆς αὐτονομίας καὶ τῶν φιλελευθέρων θεσμῶν.

ΟΙ ΜΗΔΕΝΙΣΤΑΙ

Καίτοι οἱ μηδενισταὶ καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ἔμειναν ἥσυχοι κατ' αὐτάς, οὐχ ἧττον ὅμως μετὰ δραστηριότητος ἐκτελοῦσι τὰς μυστικὰς αὐτῶν μηχανορραφίας. Ἰδίως δ' ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀφιέρωσαν τὴν προσοχὴν αὐτῶν. Καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ στρατιωτικοί, ὡς λέγεται, ἐνεργὸν ἔλαβον μέρος ἐν τῷ ἐπαναστατικῷ προσηλυτισμῷ· πολλαὶ δὲ κατεβλήθησαν προσπάθειαι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐπιτυχεῖς πρὸς ἐλάττωσιν τῆς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἀφοσιώσεως τῶν Κοζάκων. Ἐκτὸς τῆς μερίμνης περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, μεγάλοι ὑπάρχουσι φόβοι μὴ οἱ μηδενισταὶ ἐξερεθίσωσι ἔτι πλέον τὸν ὄχλον κατὰ τῶν Ἰουδαίων καὶ προβῶσι καὶ εἰς τὴν λεηλασίαν τῶν πλουσιωτέρων τῆς Πετρουπόλεως συνοικιῶν. Τὸ ἓν τρίτον τῆς ἐκεῖ φρουρᾶς εἶναι τακτικῶς περιωρισμένον ἐντὸς τῶν στρατώνων, καὶ κατὰ τὴν νύκτα συντάγματά τινα στρατιωτῶν τηροῦνται ἕτοιμα ὅπως βαδίσωσιν ὁπουδήποτε ἐν ἀκαρεῖ. Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ «Βολταῖρος» γράφει ἐκ τῆς ῥωσσικῆς πρωτευούσης ὅτι ἡ τοῦ αὐτοκράτορος περιήγησις, περὶ ἧς ἐγίνετο λόγος, ὁριστικῶς ἐγκατελείφθη διὰ δύο λόγους. Ἡ ἐξωτερικὴ τῆς χώρας πολιτικὴ διατελεῖ ἅπαξ ἔτι λίαν ἀκανόνιστος. «Τὸ βαρόμετρον δεικνύει ἐπικειμένας μεταβολὰς» εἶπε γνωστός τις διπλωμάτης πρό τινων ἡμερῶν. Ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτὴς προστίθησιν, ὅτι ἡ ῥωσσικὴ κυβέρνησις ἀνεκάλυψεν ὅλως τυχαίως τὴν ὕπαρξιν μυστικῆς τινος συμβάσεως μεταξὺ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας διὰ τὴν μέλλουσαν διακανόνισιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος. Ὁ αὐτοκράτωρ τοιούτους ἤθελε διατρέξει κινδύνους ἐὰν ἀπεδύετο εἰς οἱανδήποτε περιήγησιν, ὥστε οὔτε νὰ σκεφθῇ κἂν δύναται περὶ τοιαύτης τοὐλάχιστον ἐπί τινα χρόνον. Πρόδηλον δὲ ἐγένετο, ὅτι οὔτε αὐτοὶ οἱ τῶν σιδηροδρόμων ὑπάλληλοι, οἵτινες ἀρίστης ἀπήλαυον μέχρι τοῦδε ὑπολήψεως, εἶναι ἄξιοι ἐμπιστοσύνης. Τινὲς τούτων κατηγοροῦνται ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ· διάφοροι δὲ τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι ἐφυλακίσθησαν. Ἀδύνατον εἶναι ν' ἀποπειραθῇ τις ν' ἀποκρύψῃ τὸ γεγονός, ὅτι τὸ ἐπαναστατικὸν κόμμα κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν εἶναι εἴπερ ποτὲ ἰσχυρὸν καὶ δραστήριον. Ἀναδιωργανώθη τοῦτο μετὰ προσοχῆς καί, κρίνων τις ἐκ τῆς πληθύος τῶν εἰς τὸν λαὸν διανεμομένων προκηρύξεων, κέκτηται μείζονος ζωτικότητος καὶ δαψιλεστέρων χρηματικῶν μέσων ἢ ἄλλοτε.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΒΟΛΩι.

I

Ἡ ἑτέρα τῶν ὀχθῶν τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου τῆς ἀρχαίας Μαγνησίας, ὁ εὔελπις Βόλος ἄγει σήμερον τὴν πρωτοφανῆ καὶ ἐπιφανεστάτην τῶν ἑορτῶν αὐτοῦ, ἤτοι τὴν ἀνύψωσιν τοῦ συμβόλου τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, καὶ τὴν εἰσέλασιν τοῦ ἀρειμανίου ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν καλλιθέατον καὶ ἐρίβωλον ταύτην Παγασητικὴν παραλίαν τοῦ Πηλίου Ὄρους τῆς Θεσσαλίας. Τὰ ταύτης τῆς πρωτακούστου ἐν Βόλῳ πανηγύρεως καθ' ἕκαστα χαλεπὸν τῷ ὄντι τυγχάνει νὰ περιγράψῃ τις αὐτὰ ἐπαρκῶς καὶ καταλλήλως ὅσον ζωηρὸς καὶ ὀξὺς καὶ καλλιτεχνικὸς ἀκόμη καὶ ἐὰν ὑποτεθῇ ὁ κάλαμος αὐτοῦ. Τὴν σκιαγραφίαν λοιπὸν ἁπλῆν καὶ ἀνεπιτήδευτον ἐνταυθοῖ σήμερον νὰ ποιήσω τοῖς ἀναγνώσταις τῶν «Νέων Ἰδεῶν» προτίθεμαι, μάρτυς αὐτόπτης τῆς αἰδεσίμου καὶ λίαν συγκινητικῆς ταύτης ἱστορικῆς ἡμέρας τῆς ἐκ τοῦ ζυγοῦ ἐξαναστάσεως τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Βολιωτῶν παρασταθείς.

II

Ἐννάτη καὶ ἡμίσεια ἦν ἡ ὥρα τῆς ἀγαστῆς καὶ γλυκυθύμου πρωΐας τῆς δευτέρας τοῦ ἤδη ἀρξαμένου Νοεμβρίου, ὅτε ἀπὸ τοῦ ναοῦ τῆς Μητροπόλεως ἐξεκίνει ἡ πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ στρατοῦ ἑορτώδης πομπή, πορευομένης διὰ τῆς μεγάλης ὁδοῦ τῆς πόλεως ἐνθουσιῶντος πληθυσμοῦ ἀπείρου πρὸς τὴν ἔξω τοῦ φρουρίου λαμπρῶς καὶ ἐξ αὐτομάτου ἀνεγερθεῖσαν πύλην. Προεπορεύοντο τῆς παρατάξεως παῖδες λευκοῖς χιτῶσιν ἠμφιεσμένοι ἑξαπτέρυγα καὶ φανοὺς καὶ σημαίας μετὰ τῶν συμβόλων τῶν ἐθνικῶν φέροντες. Εἵπετο στοιχηδὸν ἅπας ὁ τῆς περιφερείας Βόλου κλῆρος ἐπὶ κεφαλῆς ἔχων τὸν ἱεράρχην Δημητριάδους, ὅστις τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν τάξιν τῆς παρατάξεως ἐνεκράτει. Τὸ πλῆθος, ὅπερ ἀνήρχετο ἄνω τῶν 40,000, διεχύθη καὶ οἱονεὶ κατεκάλυψε τὴν ὅλην ἔξω τοῦ φρουρίου πεδιάδα περιμένον μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀπεριγράπτου τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ. Τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἤρξατο ἡ παρέλασις. Τὸν στρατάρχην ἐνθουσιῶν ὁ λαὸς ὑπεδέχθη ἐπευφημοῦντες τὸ ἔθνος καὶ τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. Τὰ δάκρυα κρουνηδὸν κατεχέοντο ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν παρισταμένων ἐκ τῆς χαρᾶς τῆς ἀπεριγράπτου συγκινήσεως· τοῦ στρατοῦ ἐκπορευθέντος εἰς τὴν πόλιν, ἐπανέκαμπτε ὁ κλῆρος καὶ ὁ λαὸς εἰς τὸν τῆς Μητροπόλεως ναόν. Ἐπὶ τοῦ ναοῦ φθάσαντος τοῦ ἀναριθμήτου πλήθους ἠκούετο ἀκαταλήπτως ἐπευφημισμὸς παταγώδης ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως καὶ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν διασκεδάννυται ὁ λαὸς ἀνὰ τὰς ὁδούς, προηγουμένης τῆς μουσικῆς, ἣν οἱ ἐν Κων)πόλει Θεσσαλοὶ μετὰ βαρυτίμου σημαίας ἐν Βόλῳ ἀπέστειλαν, ὅπως ἐπικαλλύνωσι καὶ ἐξάρωσι τὴν πανήγυριν.

Περὶ τὴν δείλην ἀνεφάνη καὶ αὖθις ὁ κλῆρος, λευχειμονῶν καὶ ψάλλων τῆς ἀναστάσεως ᾄσματα, ἔστη ἐνώπιον τοῦ στρατῶνος, ὅπου ἐτοποθετήθησαν αἱ προτομαὶ τοῦ ἀοιδίμου πρωτομαρτύρου τῆς μεγάλης γενεᾶς τοῦ 21. Τέλος τὸ ἑσπέρας ἐπεσφράγισε τὴν ἐπίσημον ταύτην πανήγυριν ἐκφραστικὴ φωταψία καὶ πυροτεχνήματα πάνυ καλλιτεχνικῶς ἐπισκευασμένα, ἅπερ ἡ κοινότης τοῦ Βόλου ἁδρᾷ δαπάνῃ προητοίμασε. Τὴν ἐπομένην φαιδροτέρα ἡ ἑορτὴ προεμηνύετο, ἀλλ' ὁ χειμὼν ὁ δριμύτατος καὶ βαρὺς ἀνεχαίτισε τοὺς πάντας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος χθεσινῆς ἡμερομηνίας συνεστήθη πρωτοδικεῖον ἐν Βώλῳ, ἑδρεῦον αὐτόθι καὶ ἔχον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τὰς ἐπαρχίας Βώλου καὶ Πηλίου ὡς καὶ τὴν τοῦ Ἁλμυροῦ ὑπαγομένην μέχρι τοῦδε εἰς τὸ πρωτοδικεῖον Λαρίσσης καὶ ἤδη ἀποσπασθεῖσαν αὐτοῦ. Ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ταύτῃ τοῦ πρωτοδικείου Βώλου συνιστῶνται τέσσαρα εἰρηνοδικεῖα, ἤτοι Βώλου, Ζαγορᾶς, Μηλιῶν Τρικκέρων, προστιθεμένου δὲ καὶ τοῦ ἀποσπασθέντος τοῦ Ἁλμυροῦ τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐν Βώλῳ πρωτοδικείου ὑπαγόμενα εἰρηνοδικεῖα ἀνέρχονται εἰς πέντε. Ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν δικαστηρίων τούτων ὡρίσθη ἡ 20 Νοεμβρίου, ὅτε παύει καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ διατάγματος δι' οὗ ἀνεστάλησαν ἐπὶ δύω μῆνας αἱ νόμιμαι καὶ δικαστικαὶ προθεσμίαι.

— Διὰ Β. Διατάγματος καλοῦνται ἵνα συνέλθωσι τὴν 22 ἱσταμένου τὰ ἐπαρχιακὰ τοῦ κράτους συμβούλια.

— Ὁ τέως κυβερνήτης τῆς ἡμιολίας «Κύθνου» ὑποπλοίαρχος Ν. Μικούλης μετετέθη ἐπὶ τῆς «Μπουμπουλίνας».

— Ἀφίκετο χθὲς ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Σίσκιν.

— Ὁ τῶν ἐνταῦθα ἐφετῶν εἰσαγγελεὺς καθυπέβαλεν εἰς τὸ συμβούλιον αὐτῶν τὴν πρότασιν περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ταμείου Θηβῶν.

— Ἀπέπλευσεν ἐκ Πειραιῶς ὁ γαλλικὸς πρόσκοπος «Bouvet».

λησε νὰ οἰκονομήσῃ τὰ πράγματα οὕτω πως. Ἐγὼ τί πταίω; Ἔχω ἐγὼ τὸ δικαίωμα νὰ χαλάσω ὅ,τι ἡ θεία Πρόνοια οἰκονομεῖ; Τί ζητῶ ἐγὼ τώρα; διατί νὰ ἀνακατωθῶ; Δὲν εἶνε ὑπόθεσις ἰδική μου. Ἐμοῦ ὁ σκοπὸς ἔγινε. Ἡ ἀσφάλεια τὴν ὁποίαν ἐζητοῦσα ἐξ οὐρανοῦ, νυχθημερὸν προσευχόμενος, μ' ἐδόθη αὐτὴ ἡ ἀσφάλεια. Ἦτον θέλημα Θεοῦ. Νὰ πράξω κατὰ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ; Καὶ διατί ἠθέλησε τοῦτο ὁ Θεός; Διὰ νὰ ἐξακολουθήσω ὅ,τι ἤρχισα· διὰ νὰ πράττω τὸ καλὸν διὰ νὰ γίνω μίαν ἡμέραν παράδειγμα ἐνθαρρυντικόν, μέγα παράδειγμα. Ἀληθινά, δὲν βλέπω διατί πρό τινων ὡρῶν ἐφοβήθηκα νὰ ἔμβω εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πνευματικοῦ μου, νὰ τὸν διηγηθῶ τὰ πάντα, καὶ νὰ τὸν συμβουλευθῶ! Εἶμαι βέβαιος ὅτι αὐτὸ κ' ἐκεῖνος θὰ μ' ἔλεγε. Ἀπόφασις· ἂς ἀφήσω τὰ πράγματα νὰ τρέξουν τὸν δρόμον των! Ἄφες νὰ πράξῃ ὡς βούλεται ὁ Θεός!

Ταῦτα διενοεῖτο ἐν τῇ συνειδήσει του, ταῦτα κύπτων καὶ παρατηρῶν ἐν τῇ ἀβύσσῳ τῆς ψυχῆς του. Ἠγέρθη δ' ἔπειτα ἀπὸ τῆς καθέδρας του, καὶ ἤρξατο νὰ περιπατῇ ἐν τῷ θαλάμῳ. — Δὲν ἔχω πλέον νὰ σκεφθῶ περὶ τούτου, εἶπεν. Ἀπόφασις!

Ἀλλ' ὅμως χαρὰν δὲν ᾐσθάνθη, οὐδ' ἐλαχίστην τοὐναντίον. Οὔτε τὴν θάλασσαν δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐμποδίσῃ τοῦ νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς μίαν ὄχθην. οὔτε τὸν νοῦν του νὰ ἐπανέλθῃ εἰς ἕνα στοχασμόν. Τοῦτο πρὸς τὸν ναύτην ὀνομάζεται παλίρροια· τοῦτο πρὸς τὸν ἔνοχον ὀνομάζεται τύψις. Ὁ Θεὸς διεγείρει τὴν ψυχὴν καθὼς τὸν ὠκεανόν.

Ματαίως ὁ Ἀγιάννης εἶπεν, ὅτι δὲν εἶχε πλέον νὰ σκεφθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου· μετ' ὀλίγας στιγμάς, ἐπανέλαβε τὸν ζοφερὸν διάλογον, καθ' ὃν αὐτὸς ἦτον ὁ λέγων, καὶ αὐτὸς ὁ ἀκούων· λέγων ὅσα ἤθελε ν' ἀποσιωπήσῃ, ἀκούων ὅσα ἤθελε ν' ἀποσιωπήσῃ, ἀκούων ὅσα ἤθελε νὰ μὴ ἤκουε· ὑπείκων εἰς τὴν μυστικὴν ἐκείνην δύναμιν, τὴν λέγουσαν εἰς αὐτόν, «σκέφθητι.»

Ἐσκέφθη λοιπόν. Ἐσκέφθη τίς ἡ ἀπόφασις ἣν εἶπεν ὅτι ἔλαβε, καὶ ὡμολόγησε καθ' ἑαυτὸν ὅτι ὅσα ᾠκοδόμησεν ἐντὸς τῆς διανοίας του ἦσαν τερατώδη· ὅτι τὸ ν' ἀφήσῃ τὰ πράγματα νὰ γίνωσι καθὼς ἐγίνοντο, ὅτι τὸ ν' ἀφίσῃ τὸν Θεὸν νὰ πράξῃ ὡς ἠβούλετο, ἦτο πρᾶγμα φρικτόν. Ὅτι τὸ νὰ μὴ παρακωλύσῃ ταύτην τὴν διαστροφὴν τῆς εἱμαρμένης, ἀλλὰ νὰ συντείνῃ μάλιστα εἰς αὐτὴν διὰ τῆς σιωπῆς του· τὸ νὰ μὴ πράξῃ τέλος τίποτε, ἦτον ὡς ἂν ἔπραττεν αὐτὸς τὰ πάντα! ἦτον ὁ ἔσχατος βαθμὸς τῆς ὑποκρισίας! ἔγκλημα ἀνόσιον, χαμερπές, ἀνάξιον, βδελυρόν, κατάπτυστον!

Πρῶτον ἤδη μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ ἐτῶν ᾐσθάνθη ὁ ταλαίπωρος ἄνθρωπος τὴν πικρίαν μοχθηροῦ στοχασμοῦ καὶ μοχθηρᾶς πράξεως. Ἀπέπτυσεν αὐτὴν μετὰ βδελυγμίας. Ἐξηκολούθησε νὰ ἐξετάζῃ ἑαυτόν. Ἠρώτησεν αὐστηρῶς τί ἐνόει ὅταν εἶπεν, «Ἐμοῦ ὁ σκοπὸς ἔγινε!» Ὡμολόγησεν ὅτι ἡ ζωή του εἶχε τῳόντι ἕνα σκοπόν. Ἀλλὰ ποῖον; Νὰ κρύψῃ τὸ ὄνομά του; Νὰ ἀποπλανήσῃ τὴν ἀστυνομίαν; Διὰ τοιοῦτο μικρὸν πρᾶγμα ἔπραξεν ὅσα ἔπραξε; Δὲν εἶχεν ἄλλον τινὰ σκοπόν, μέγαν τῳόντι ἐκεῖνον καὶ ἀληθῆ; Ναί· νὰ σώσῃ, ὄχι τὸ ἐγώ του, ἀλλὰ τὴν ψυχήν του. Νὰ γίνῃ πάλιν ἀγαθὸς καὶ τίμιος. Νὰ ὑπάρχῃ δίκαιος. Δὲν ἦτο τοῦτο πρὸ πάντων, τοῦτο μόνον καὶ μόνον, ὅ,τι πάντοτε ἠβουλήθη, ὅ,τι ἐνετείλατο εἰς αὐτὸν ὁ ἐπίσκοπος; Εἶπεν, ὅτι θὰ ἔκλειε τὴν θύραν εἰς τὸ παρελθὸν του. Ἀλλὰ δὲν ἔκλειε τὴν θύραν ταύτην· τοὐναντίον τὴν ἤνοιγε μάλιστα πάλιν, ἐπεργαζόμενος ἔργον ἐπονείδιστον! ἐκ νέου ἐγίνετο κλέπτης, καὶ ὁ μυσαρότατος τῶν κλεπτῶν, ἐπειδὴ ἔκλεπτεν ἄλλου ἀνθρώπου τὴν ὕπαρξιν, τὴν ζωήν, τὴν εἰρήνην, τὴν ὑπὸ τὸν ἥλιον θέσιν! Καθίστατο φονεύς! ἐθανάτωνεν ἠθικῶς ἕνα ταλαίπωρον ἄνθρωπον, παραδίδων αὐτὸν εἰς τὸν στυγερὸν ἐκεῖνον ἐν ζωῇ θάνατον, ὅστις κ ά τ ε ρ γ ο ν ἀποκαλεῖται.

Ἄν, τοὐναντίον, παρεδίδετο· ἂν ἔσωζε τὸν ἄνθρωπον περὶ οὗ ἡ ἐξουσία ἐπλανᾶτο οὕτως ὀλεθρίως, καὶ ἀνελάμβανε τὸ ὄνομά του, καὶ ἀποκαθίστατο κατὰ χρέος ὁ τοῦ κατέργου κατάδικος Γιάννης Ἀγιάννης, τότε ἀληθῶς θὰ ἐξεπλήρωνε τὴν ἀνάστασίν του, τότε θὰ ἔκλειε διὰ παντὸς τὸν ᾅδην ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξῆλθε, καὶ τὸ μὲν φαινόμενον θὰ ἐπανέπιπτεν ἐντὸς αὐτοῦ, πράγματι δὲ θὰ ἀπεδίδρασκεν ἐξ αὐτοῦ! Τοῦτο ὤφειλε νὰ πράξῃ! Τοῦτο ἂν δὲν πράξῃ, οὐδὲν ἐποίησεν! Ἡ ζωή του ὅλη θὰ ἦτον ἀνωφελής· εἰς μάτην ὅλη του ἡ μετάνοια.

Συνησθάνετο τὸν ἐπίσκοπον ἐκεῖ παρόντα τόσῳ μᾶλλον παρόντα, ἐπειδὴ ἦτο τεθνεώς· τὸν ἔβλεπεν ἀσκαρδαμυκτὶ ὁ ἐπίσκοπος. Συνησθάνετο ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς, ὁ δήμαρχος Μαγδαληνῆς, καὶ μεθ' ὅλων τῶν ἀρετῶν του, θὰ τὸν ἐφαίνετο ἀποτρόπαιος, καὶ ὅτι ὁ τοῦ κατέργου δεσμώτης Γιάννης Ἀγιάννης θὰ ὑπῆρχεν ἀπέναντί του ἁγνὸς καὶ ἀξιάγαστος· ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔβλεπον τὸ προσωπεῖόν του, ἀλλ' ὅτι ὁ ἐπίσκοπος ἐθεώρει τὸ πρόσωπόν του· ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔβλεπον τὸν βίον του, ἀλλ' ὅτι ὁ ἐπίσκοπος ἐθεώρει τὴν συνείδησίν του. Ὤφειλε λοιπὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Ἄρρασον, νὰ σώσῃ τὸν ψευδῆ Γιάννην Ἀγιάννην, καὶ νὰ καταγγείλῃ τὸν ἀληθῆ! Μεγίστη ἡ θυσία· σπαραξικάρδιος ἡ νίκη, ἀλλ' ὤφειλε τοῦτο. Ὀδυνηρὸν πεπρωμένον! δὲν ἠδύνατο νὰ καταστῇ ἅγιος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἂν δὲν καθίστατο ἄτιμος ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων!

— Ἔστω λοιπόν, εἶπεν· ἂς πίω τὸ ποτήριον τοῦτο· ἂς ἐκτελέσω τὸ χρέος μου· ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ἂς σωθῇ!

Ἔλαβε τὰ κατάστιχά του, τὰ ἐπεθεώρησε καὶ τὰ ἐτακτοποίησεν. Ἔρριψεν εἰς τὸ πῦρ ἕνα φάκελλον ὁμολογιῶν, ἃς εἶχεν ἐκ πτωχῶν μικρεμπόρων. Ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολήν, ἣν ἐσφράγισεν ἔπειτα καὶ ὑπέγραψε· «Πρὸς τὸν κύριον Λαφίτην, τραπεζίτην εἰς Παρισίους.» Ἐξαγαγὼν ἀφ' ἑνὸς τῶν ἐπίπλων του χαρτοφυλάκιόν τι περιέχον τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ τὸ διαβατήριον δι' οὗ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο ἔτος εἶχε πορευθῇ εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, ἔβαλε τὸ χαρτοφυλάκιον καὶ τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν κόλπον του, καὶ ἤρξατο ἐκ νέου νὰ περιπατῇ.

Πρῶτον ἤδη διέκρινεν ἐναργῶς τὰς ἰδέας αἵτινες ὑπῆρξαν μέχρι τοῦδε ὁ διπλοῦς τοῦ βίου του κανών· νὰ κρύψῃ τὸ ὄνομά του, καὶ νὰ ἁγιάσῃ τὴν ψυχήν του. Καὶ πρῶτον ἤδη ἔβλεπε τὴν μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἰδεῶν διαφοράν· ὅτι ἡ μὲν ἦτον ἀναγκαίως ἀγαθή, ἡ δὲ ἠδύνατο ν' ἀποβῇ κακή· ὅτι ἡ μὲν ἦτον ἀφοσίωσις, ἡ δὲ φιλαυτία· ὅτι ἡ μὲν ὑπηγόρευε, «Τὸν πλησίον σου», ἡ δέ, «Τὸν ἑαυτόν σου·» ὅτι ἡ μὲν ἐξεπορεύετο ἐκ τοῦ φωτός, ἡ δὲ ἤρχετο ἐκ τῆς σκοτίας.

Ἀντεπάλαιον αἱ δύο αὗται ἰδέαι· τὰς ἔβλεπεν ὅτι ἀντιπαλαίουσαι ἐμεγαλύνοντο πρὸ τῶν νοερῶν του ὀφθαλμῶν, γινόμεναι πελώριαι, ἡ μὲν ὡς θεά, ἡ δὲ ὡς γίας, καὶ κατελαμβάνετο ὑπὸ φόβου μὴ καταπονηθῇ· ἀλλὰ τὸν ἐφαίνετο ὅτι ὑπερίσχυε ἡ ἰδία ἡ ἀγαθή.

— Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων κ. Κροκιδᾶς ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Ἑσπερίαν λαβὼν δίμηνον ἄδειαν ἀπουσίας.

— Οἱ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν τμηματάρχαι κ. κ. Ἀθ. Βαλαβάνης καὶ Ἀλέξανδρος Μανσόλας πατητήθησαν.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Λοκρίδα καὶ Βοιωτίαν ὁ κ. Π. Καλούδης, ἐντολῇ τοῦ ἐν Βερολίνῳ μουσείου, πρὸς κατασκευὴν γυψίνων ἀποτυπωμάτων τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ταύταις εὑρισκομένων ἀρχαιοτήτων.

— Αἱ ἐργασίαι τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ ἐξακολουθοῦσι καίτοι ἐπὶ μικρὸν διεκόπησαν. Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν ὁ ἀρχιμηχανικὸς κ. Γέρστερ ἀνεχώρησε καὶ ἐπῆλθε οὕτω μικρά τις διακοπὴ ἀλλ' ἀκολούθως ἡ ἑταιρία ἀπέστειλεν εἰς Κόρινθον ὡς ἀντιπρόσωπον αὐτῆς τὸν κ. Ι. Μίνδρερ ὅστις συντόνως ἐργασθεὶς ἀνέθεσεν εἰς τακτικὸν ἐργολάβον τὴν ἐξόρυξιν τῶν χωμάτων μεταξὺ τῶν 5,000 μέτρων καὶ τοῦ 6ου κιλομέτρου. Τὴν ἐργοραβίαν ταύτην ἀνέλαβεν ὁ ἐκ Μαυροβουνίου κ. Ἰβάνοβιτς, ὅστις ὑπόσχεται νὰ περατώσῃ αὐτὴν ἐντὸς δύω μηνῶν. Ἤδη ἀναμένεται διαταγὴ τῆς ἑταιρίας ἵνα χάριν τῶν ἐργατῶν κατασκευασθῶσι καὶ ἕτερα παραπήγματα.

— Ἡ περιουσία τοῦ ἄρτι ἀποβιώσαντος ἐνταῦθα τραπεζίτου Δεκόζη Βούρου εὑρέθη ἀνερχομένη εἰς 6,500,000 φράγκων.

— Ἐπεστάλη ἡμῖν ἐκ τοῦ τμήματος τῶν δημοσίων ἔργων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν διάψευσις τῶν περὶ τοῦ Σπερχειοῦ γραφέντων, τὴν ὁποίαν ἐλλείψει χώρου σήμερον, θέλομεν δημοσιεύσει τὴν προσεχῆ Δευτέραν.

— Ἀφίκετο ἐκ Λαρίσσης ὁ φίλος ἀνθυπολοχαγὸς κ. Γεώργιος Ἀρβανίτης.

— Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ἄρχονται αἱ γραπταὶ ἐξετάσεις τῶν τελειοφοίτων τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

— Αὔριον ἑορτὴν τῶν Ταξιαρχῶν ἑορτάζει ὁ Ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ Ταξιάρχης Κοντογιάννης καὶ Ἀγγελικὴ Α. Κουτσαλέξη.

— Ὁ πρῶτος λαχνὸς τοῦ δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, κερδίσας 70 χιλ. φράγκων, ἔλαχε τῷ ἐν Βραΐλᾳ μεγαλεμπόρῳ κ. Τραυλῷ.

— Ἡ ἐνταῦθα συντεχνία τῶν κρεωπωλῶν πανηγυρίζει αὔριον τὴν μνήμην τῶν Ταξιαρχῶν ἐν τῇ ὁμωνύμῳ ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ δι' ἀρχιερατικῆς ἱεροτελεστίας.

— Αὔριον ἑορτὴν τῶν Ταξιαρχῶν ὁ ὑποστράτηγος κ. Μιχαὴλ Σοφιανὸς δὲν ἑορτάζει.

— Ὁμοίως δὲν ἑορτάζει καὶ ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Μιχαὴλ Διγενής.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Βόλου ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Διονύσιος Λάτας καὶ ὁ ἱεροσπουδαστὴς κ. Ρόκος.

— Ἑορτάζει αὔριον ὁ ἀγαπητὸς νέος κ. Μιλτιάδης Εὐγ. Ὀριγώνης διδάκτωρ τῆς νομικῆς.

— Τὴν 8ην ὥραν μ. μ. τῆς σήμερον προσκαλοῦνται εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «Ἀνατολὴ» τὰ μέλη τοῦ Νομικοῦ Συλλόγου ἡ «Θέμις».

— Σήμερον τὴν 8 μ. μ. ὥραν γενήσεται τακτικὴ συνεδρίασις τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Βύρωνος».

— Ὁ «**Ραμπαγᾶς**» αὔριον περιέχει ἐκτάκτως περίεργα καὶ ἄφθονα **Παρασκήνια**· ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ ἄλλης ἐνδιαφερούσης ὕλης, δύο ἐπιφυλλίδας, **Τὰ παληὰ νεκάτα** καὶ τὴν συνέχειαν **τῶν Ἀποκρύφων Χαρεμέου**. Ἀλλ' ὅ,τι κυρίως θὰ κάμῃ τὸ φύλλον περιζήτητον εἶναι **Ὠδὴ εἰς τὸν κόμητα δὲ Κάστρον**, συγγραφέα τῆς **Μάρτυρος Αἰκατερίνης**, κτλ. κτλ. κτλ.

— Λέγεται ὅτι ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Τουρκίας σχηματίζονται εἰδικὰ τάγματα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν τροφῶν καὶ τῶν πολεμοφοδίων ἐν καιρῷ πολέμου. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ταγμάτων τούτων ληφθήσονται ἐκ τοῦ πυροβολικοῦ.

— Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἰταλικοῦ θεάτρου Βουκουρεστίου κ. Σεργιάδης, ᾐτήσατο παρὰ τῆς κυβερνήσεως, διὰ τὸ θέατρον τοῦτο ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν 100,000 φρ. ὑποχρεούμενος ὅπως μετὰ τρία ἔτη τὸ μελόδραμα παρίσταται ῥωμουνιστί. Ἡ πρότασις τοῦ κ. Σεργιάδου θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον.

— Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῆς Ρωμουνίας καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, ἀνέρχεται εἰς 12,560,618 φρ. ἤτοι προσθήκη 1,552,780 ἐπὶ τοῦ προηγουμένου ἔτους, ᾐτιολογημένη ὑπὸ τῶν σχετικῶν νομοσχεδίων περὶ βελτιώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως, (καὶ διαδόσεως τῶν φώτων ἐν Μακεδονίᾳ . . . ἐντεῦθεν).

— Διεξωμαλύνθη, κατὰ τὸν «Ἀνατολικὸν Κήρυκα», τὸ ἐπεισόδιον τοῦ γερμανικοῦ πλοίου «Ἡφαίστου» ὅπερ, ὡς γνωστόν, κρατεῖται ἐν τῷ Τοπχανὲ ἐπὶ τῆς ὑπονοίᾳ ὅτι ἐν τῷ φορτίῳ αὐτοῦ ἐμπεριείχετο δυναμῖτις. Ὁ λιμενάρχης πρωτευούσης Διλαβὲρ πασσᾶς συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Γκῶσερ ἐφένδη καί τινων ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ μετέβησαν τὸ παρελθὸν σάββατον ἐπὶ τοῦ «Ἡφαίστου» καὶ ἀνεγνώρισαν ὅτι τὸ φορτίον τοῦ πλοίου δὲν περιέχει δυναμῖτιδα· ὁ «Κῆρυξ» φρονεῖ ὅτι ἡ Πύλη οὐδεμίαν θὰ προβάλῃ νῦν ἀντίρρησιν προκειμένου περὶ τῆς πληρωμῆς τῆς ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου τοῦ «Ἡφαίστου» ζητουμένης ἀποζημιώσεως, ἥτις ἀνέρχεται εἰς δισχιλίας περίπου λίρας.

— Ἡ «Χακηκάτ» διαψεύδει τὰς πληροφορίας εὐρωπαϊκῶν τινων φύλλων περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτετραμμένος τῆς Βουλγαρίας κ. Βαλαβανὼφ ἐσύστησεν εἰς τὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ τὴν προσωρινὴν διακοπὴν τῶν μετὰ τῆς Πύλης ὑποθέσεων. Εἶναι ἀληθές, προστίθησι τὸ τουρκικὸν φύλλον, ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἐπιτετραμμένος δὲν ἀνταποκρίνεται ἐπισήμως μετὰ τῆς Ὑψ. Πύλης, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ, ὡς καὶ πρότερον, νὰ τακτοποιῇ τὰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις.

Οἱ κάτοικοι τῆς γῆς τοῦ πυρὸς ἐν Βερολίνῳ.

Ἐξ ἰδιαιτέρας ἐκ Μονάχου ἀνταποκρίσεώς μας:

«Κατὰ ταύτας ὁ λαμπρὸς ζωολογικὸς κῆπος τῆς πρωτευούσης τοῦ γερμανικοῦ κράτους ἐπλουτίσθη διὰ 10 κατοίκων τῆς γῆς τοῦ Πυρός, τῶν κατοίκων δηλ. τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς Ἀμερικῆς, τοῦ ἀείποτε ὑγροῦ καὶ ἐπίσης ψυχροῦ, ὅπερ, κατὰ τὸν **Oscar Peschet**, πάντες οἱ θαλασσοπόροι περιέγραψαν ὡς «φόβητρον τῆς ἀνθρωπότητος». Μεσιτείᾳ τοῦ διοικητοῦ τῆς **Punta Aremas** κ. **Wood**, ἐπέτρεψεν ἡ κυβέρνησις τοῦ Χιλῆ τῷ πλοιάρχῳ **G. Schweers** νὰ παραλάβῃ ἐπὶ τοῦ ἀτμοποίου «Θῆβαι» ἕνδεκα κατοίκους τῆς γῆς τοῦ Πυρός, καταγομένους ἐκ μιᾶς τῶν μεσημβρινῶν νήσων τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, ὅπως μετενέγκῃ αὐτοὺς εἰς Εὐρώπην ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει ὅμως τῆς μετὰ καιρόν τινα ἀσφαλοῦς αὐτῶν εἰς τὴν πατρίδα ἐπιστροφῆς. Τῇ 18 Αὐγούστου 1881 ἀπεβιβάσθησαν οἱ **Pescherähs**, ὡς αὐτοὺς ὁ **Bougainville** ὀνομάζει, πρὶν ἢ ὁ Κάρολος Δάρβιν μετονομάσῃ αὐτοὺς «κατοίκους τῆς γῆς τοῦ πυρὸς» εἰς **Havre**, μετακομισθέντες δὲ εἰς τὸ ἐν Παρισίοις **Jardin d'Acclimatation** ἐπέσυρον ἐφ' ἑαυτούς—4 ἄνδρες, 4 γυναῖκες καὶ 3 παῖδες, ἐξ ὧν ὁ εὐφυέστερος δυστυχῶς αἰφνιδίως ἀπεβίωσε—τὸ ζωηρότερον ἐνδιαφέρον τῶν Παρισινῶν.

Οὗτοι μετήνεγκον μεθ' ἑαυτῶν τὰς ἀρχικὰς αὐτῶν λέμβους, ὅπλα καὶ λοιπὰ ἐργαλεῖα. Τὰ περὶ αὐτῶν ἐν γαλλικαῖς ἐφημερίσι δημοσιευθέντα δὲν διαφέρουσιν ἐπισήμως τῶν περὶ τούτων πληροφοριῶν τῶν ταξειδιωτῶν, οἵτινες παρετήρησαν ἐπὶ τόπου τοὺς ἀγρίους καὶ περιγράφουσιν αὐτοὺς ἀπὸ συμφώνου ὡς δυσειδῆ καὶ ἀπεχθῆ πλάσματα, ἅτινα εὑρίσκονται ἐν ταῖς πρώταις ἀρχαῖς τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, ἐὰν τοιοῦτον δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν μεταξὺ αὐτῶν. Εἰσὶ πέντε πόδας περίπου ὑψηλοί, ῥυπαρῶς χαλκόχροες, ἔχοντες τὴν κεφαλὴν διὰ μαύρων δασέων τριχῶν κεκαλυμμένην, ὧν μέρος πίπτει καὶ ἐπὶ τὸ πρόσωπον. Δὲν γινώσκουσι, φαίνεται, οὐδὲ τὴν καθαριστικὴν ἰδιότητα τοῦ ὕδατος, πολλῷ μᾶλλον ἧττον τὴν τοῦ σάπωνος· μένουσιν ἅπαντες, οἱουδήποτε γένους, γυμνοί. Μόνον ὅπως κατὰ τοῦ κακοῦ καιροῦ προστατευθῶσι μεταχειρίζονται δέρμα φώκης, ὅπερ προσδένουσιν εἰς τὸν τράχηλον καὶ ὅπερ κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀέρος φέρουσιν εἴτε ἐπὶ τοῦ στήθους εἴτε ἐπὶ τῶν νώτων. Ὀστρεῖνα ζῷα καὶ κρέας φώκης χρησιμεύουσιν αὐτοῖς ὡς τροφή, καίτοι οὐδόλως περιφρονοῦσι τὰ ἑψημένα φαγητά, ἅτινα ὅμως βλάπτουσιν αὐτούς. Τοὐναντίον ἑορτὴ τῶν ὄντων τούτων ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καθ' ἣν τὸ ῥεῦμα ῥίψῃ τὸ πτῶμα φαλαίνης τινὸς ἐπὶ τῶν ὀχθῶν των,—τὰ μέλη τοῦ πτώματος καταβροχθίζουσιν ὡς τάχιστα ὠμά.

Ὁ λαὸς οὗτος ἐστὶν ὁ μόνος μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, ὅστις πλέει ἐντὸς κοίλων κορμῶν δένδρων. Ἕνεκα τοῦ ἀδιαλείπτου πυρός, ὅπερ διατηροῦσι πάντοτε ἐπὶ τῶν λέμβων τούτων, ἔλαβον ἥ τε χώρα καὶ οἱ κάτοικοι τὸ ὄνομα, ὃ νῦν φέρουσιν.

Ὁ **Peschel** ἀναφέρει παραδείγματά τινα, καθ' ἃ οἱ κάτοικοι οὗτοι δὲν στεροῦνται ὅλως ὀξυνοίας. Ὁ Δάρβιν π. χ. παρετήρησεν, ὅτι οἱ κάτοικοι, προκειμένου περὶ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν κυνηγετικῶν αὐτῶν ζῴων, ἀκολουθοῦσι τοὺς κανόνας τῆς ἐπιλογῆς (**Selection**). Ὁ **Peschel** ἀναφέρει εἰσέτι, ὅτι κατὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὰς δυτικὰς ὄχθας τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ τῆς **La Plata** μέχρι σχεδὸν τοῦ στενοῦ τῆς Πανάμα, οἱ κάτοικοι οὐδενὶ ἄλλῳ μέσῳ συγκοινωνίας ἐχρῶντο, εἰμὴ σχεδίαις. Ἕνεκα τούτου πρέπει ἡ ἀνακάλυψις λέμβων νὰ ἐγένετο ἐκ νέου, οἱ ἐρευνηταὶ δὲ φαίνεται, ὅτι εἰσὶν ἀκριβῶς οἱ κάτοικοι τῆς γῆς τοῦ πυρός, παρ' οἷς ἡ ἰδιόρρυθμος κατασκευὴ τῶν ὀχθῶν ἐπήνεγκεν ἔθη τινὰ καὶ περί τινα ἱκανότητα.

Κατ' ἀρχάς, ὅπως διηγεῖται ὁ πλοίαρχος **Wilkes**, κατεῖχον ἁπλῶς λέμβους ἐκ φλοιῶν δένδρων, οἵτινες ἦσαν τεταμένοι καὶ προσηρμοσμένοι ἐπὶ ὑποβάθρου τινὸς—τὸ τοιοῦτον ὅμως εἶχε ἀέναον ἀνάγκην τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ ἐντὸς τοῦ κοίλου εἰσερχομένου ὕδατος. Μετὰ ταῦτα ἄλλοι θαλασσοπλόοι εἶδον καλλιτέρας λέμβους, ὁπωσδήποτε ὅμως πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν οἱ κάτοικοι οὗτοι ὡς ἀρχάριοι ἐν τοῖς ναυτικοῖς, ὁ **Peschel** δὲ συμπεραίνει ἐκ τῶν ἀσθενῶν ἀποπειρῶν αὐτῶν, καί τινων ὅπλων, οἷς χρῶνται, καὶ ἅτινα σπανίως ἀπαντῶσι παρ' ἄλλοις ναυτικοῖς λαοῖς, ὅτι οὗτοι κατῴκουν πρῶτον ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ὡς οἱ συγγενεῖς αὐτῶν Παταγώνιοι, ὅτι ἔζουν ἐκ τῆς θήρας, καὶ ὅτι τέλος ἠναγκάσθησαν ὑπὸ ἰσχυροτέρων ἐχθρῶν νὰ ἀποτολμήσωσι μετάβασιν εἰς τὴν πλησιόχωρον παραλίαν χώραν.

Μετὰ τὴν βαθμιαίαν καταστροφὴν τῆς φώκης, ὧν τοσαύτην εἶχον ἀφθονίαν, ἀναγκάζονται νῦν νὰ ἀρκῶνται μὲ ὀστρεῖνα ζῷα καὶ ἰχθῦς.

Ὁ Δάρβεν, ὅστις τὸ 1832 ἐπεσκέφθη τὰ μέρη ταῦτα ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ ἀτμοπλοίου «**Beagle**» παρέχει εἰδήσεις περὶ τῆς χώρας αὐτῶν, ἃς βραδύτεροι περιηγηταὶ ἐπιβεβαιοῦσι.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων περιγράφει ὁ Δάρβιν τὴν ἀνάβασιν ὄρους τινὸς 600 μέτρα ὑψηλοῦ, ὅπερ ὅμως τοσοῦτον παντὸς διακριτικοῦ σημείου στερεῖται ὥστε ὁ ἀναβάτης ἀναγκάζεται νὰ προστρέχῃ πάντοτε εἰς τὴν πυξίδα.

«Ἐν ταῖς βαθείαις φάραγξι, λέγει που, ἡ σκηνὴ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἠρεμίας ὑπερβαίνει πᾶσαν περιγραφήν· ἔξωθεν ἔπνεε σφοδρὸς ἄνεμος, ἀλλ' ἐν ταῖς φάραγξι ταύταις οὐδὲ ἐλαχίστη ἀνέμου πνοὴ ἐτάραττε τὰ μέγιστα δένδρα. Τὸ πᾶν ἦτο σκοτεινόν, ψυχρὸν καὶ ὑγρόν, ὥστε οὐδὲ αὐτοὶ οἱ μύκητες ἠδύναντο νὰ εὐδοκιμήσωσι. Ἐν ταῖς κοιλάσι, μόλις ἠδύνατό τις νὰ βαίνῃ ἕρπων, ἐπὶ τοσοῦτον ἐφράττοντο ὑπὸ μεγάλων σεσηπομένων κορμῶν δένδρων. Ἐάν τις ἔβαινε ἐπὶ τῶν φυσικῶν τούτων γεφυρῶν, μετ' οὐ πολὺ ἔπιπτε μέχρι γόνατος ἐντὸς τοῦ σεσηπότος ξύλου. Ἐάν τις ἤθελε νὰ στηριχθῇ ἐπὶ στερεοῦ κορμοῦ, ἐξετιλήττετο εὑρίσκων ὄγκον κατεστραμμένων οὐσιῶν, ἕτοιμον νὰ καταπέσῃ παρὰ τῇ σμικροτάτῃ θίξει. Τέλος εὑρέθημεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἢ μᾶλλον διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τὴν κορυφὴν ἀγούσης. Ἀπὸ τῆς κορυφῆς τὸ θέαμα ἦτο χαρακτηριστικὸν διὰ τὴν γῆν ταύτην. Ἀκανόνιστοι σειραὶ ὀρέων, λευκαὶ κηλῖδαι ἐκ χιόνος, φέρουσαι, κοιλάδες βαθέος χρώματος κιτρίνου-πρασίνου, καὶ φλέβας θαλάσσης αἵτινες διέσχιζον ἐν πάσῃ διευθύνσει τὴν ξηράν. Ὁ ἰσχυρὸς ἄνεμος ἦτο ψυχρότατος, ἡ ἀτμοσφαῖρα κάπως βαρεῖα, ὥστε δὲν ἠδυνήθημεν νὰ μείνωμεν ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τῆς κορυφῆς. Ἡ κατάβασις δὲν ἦτο ὅσον ἡ ἀνάβασις κοπιώδης, καθ' ὅσον τὸ βάρος τοῦ σώματος ἐπετύγχανε πάντοτε σχηματισμὸν διόδου, καὶ πᾶσα πτῶσις ἦτο πρὸς κατάβασιν εὐνοϊκή.»

«Ἐν ταῖς δάσεσι τούτοις αὐξάνει ἐπὶ τῶν κορμῶν τῶν δένδρων ἐν ἐκτάκτῳ πληθύϊ σφαιροειδής τις μύκης, βλεννώδης καὶ γλυκὺς τὴν γεῦσιν, ὅστις ἀποτελεῖ ἓν τῶν σπουδαιοτέρων τροφίμων τῶν ἰθαγενῶν. Μαστοφόρα ζῷα ὑπάρχουσι κατὰ τὸν Δάρβιν ἐκτὸς τῆς φαλαίνης καὶ τῆς φώκης, εἴδη τινὰ ἀλωπέκων, μυῶν, ἐλάφων κλπ. Τὰ δάση κατοικοῦνται ὑπὸ ὀλίγων πτηνῶν. Περιέργως ἐλλείπει πᾶν ἴχνος ἑρπετῶν, καὶ αὐτοὶ οἱ βάτραχοι. Τὸ κλίμα ἐστὶ πάντοτε ἐπ' ἴσης ψυχρὸν καὶ ἀνεμῶδες. Ἡ ἄξενος αὕτη χώρα κατοικεῖται ὑπὸ ἀθλίων ὅλως ἀνθρώπων. Οἱ κάτοικοι οἵτινες ἀπήντησαν τὸν Δάρβιν μετὰ τῶν συντρόφων του κατὰ τὴν ἀποβίβασιν εἰσὶν οἷοι ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ παρόντος περιγράφονται. Ὁ πρῶτος τοῦ ὁμίλου ἦτο πρεσβύτης τις ὅστις ἔφερε περὶ τὴν κεφαλὴν κατὰ μέτωπον ταινίαν ἐκ λευκῶν πτερῶν ἥτις κάπως ἐκώλυε τὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ πτῶσιν τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς. Ἐπὶ τοῦ προσώπου του εἶχε δύο παραλλήλους γραμμάς· ἡ μία ἐρυθρά, ἀναχωροῦσα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ὠτὸς ἀφικνεῖτο εἰς τὸ ἕτερον περιλαμβάνουσα τὸ ἄνω χεῖλος· ἡ ἑτέρα λευκὴ ἀνωτέρω κειμένη περιελάμβανε τὰς ὀφρεῖς αὐτοῦ. «Ὁ ὅμιλος ἦτο» λέγει ὁ Δάρβιν «ὅλως διαβολοειδὴς παραπλήσιος τῶν ἐν θεάτρῳ παρουσιαζομένων διαβόλων.» Οἱ ἄγριοι ἐχαιρέτισαν τοὺς ἀποβιβαζομένους ὅλως ἰδιορρύθμως. Ἐρυθρὸν ὕφασμα, δωρηθὲν αὐτοῖς εἵλκυσεν ὅσον τάχιστα τὴν φιλίαν των· τεκμήριον τούτου ἔδωκαν οἱ ἄγριοι διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ των. ὅστις ἐπέκρουσε ἐπὶ τοῦ στήθους τῶν ξένων καὶ ἐξέβαλε εἶδός τι ἤχου, ὅν τινα συνήθως ἐκβάλλουσι παρ' ἡμῖν οἱ τὰς ὄρνιθας πρὸς τροφὴν προσκαλοῦντες. Τὸ τέλος τῆς ἀποδείξεως ἦτο σύγχρονος ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ στήθους ἐπίκρουσις τριῶν κτυπημάτων.

Ἡ γλῶσσα τῶν ἀνθρώπων τούτων δὲν δύναται νὰ κληθῇ κατὰ τὰς ἡμετέρας περὶ τούτου ἐννοίας, ὡς ἠρθρωμένη. Ὁ πλοίαρχος **Cook** ὁμοιάζει αὐτὴν πρὸς τοὺς ἤχους, οὓς ἐκβάλλει ὁ καθαρίζων τὸν λάρυγγα αὐτοῦ—ὁ Δάρβιν ὅμως λέγει, ὅτι καὶ τοῦτο ἀσθενὴς παρομοίωσις τυγχάνει, καθ' ὅτι οὐδεὶς ἄνθρωπος πιστεύει, τοσούτους ἤχους διὰ τοῦ λάρυγγος, ἔστω καὶ κατὰ τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ δύναται νὰ ἐκβάλῃ. Ὁ Δάρβιν περιγράφει μετὰ ταῦτα ἄλλους ἰθαγενεῖς ἔτι φοβερωτέρους. Χαρακτηρίζει πράγματι ἓξ ἰθαγενεῖς, οἵτινες εὑρίσκοντο ἐν τῇ λέμβῳ παρ' αὐτῷ ὡς τὰ ἐλεεινότερα πλάσματα, ἅτινα ποτὲ εἶδε. Τὰ ἄθλια ταῦτα ὄντα ἔστησαν ἐν τῇ ἀναπτύξει των καὶ περιέπεσαν εἰς μαρασμόν· τὰ ἀηδῆ αὐτῶν πρόσωπα ἦσαν διὰ λευκοῦ χρώματος ἐρρυπαρωμένα. Τὸ δέρμα αὐτῶν ἦτο ῥυπαρὸν καὶ λιπαρόν, ἡ κόμη περιπεπλεγμένη, ἡ χωνὴ ἀντιπαθητική.

(ἀκολουθεῖ).

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 90 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη Β. Διάταγμα, δι' οὗ 1) ἐγκρίνεται ἡ ἐν